

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, 18 de desembre de 2006.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. Antoni N.B. va interposar demanda, en data 7-9-2004, envers les Sres. Maria Helena i Rosa Carme A.C. en virtut de la qual sol·licitava la reposició de la parcel·la de l'agent al seu estat originari, la reparació del mur de pedra i la imposició de les costes processals.

La Sra. Rosa Carme A.C. va oposar-se a la demanda, per escrit de data 28-9-2004, segons el qual demanava que es desestimés la demanda i s'imposessin les costes processals a la part agent i la Sra. Maria Helena A.C. va sol·licitar també el refús de la demanda i la imposició de les costes a la part agent, mitjançant escrit de la mateixa data.

II.- L'Honorable Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 16-9-2006, i en la qual s'establia la següent part decisòria: "DECIDEIX Primer.- Que estimant la demanda de la part actora, ha de declarar i declara que la franja de terreny segregada de la parcel·la originàriament propietat de casa Peregüida anomenada Terra Gran (La Cortinada, Ordino) i situada entre la carretera general anant fins al Serrat i la parcel·la anomenada Prat de Moles delimitada en l'estat parcel·lari

número 54.498.14 de data 14 de juliol de 1993 elaborat pel Sr. Alain E.P. avui propietat de les senyores Maria Helena i Rosa Carme A.C. pertanyia al difunt Sr. Antoni N.B. a l'inici del present procediment. I, per tant que els drets sobre la mateixa pertanyen avui al Sr. Josep Maria N.D. en qualitat d'hereu del difunt i a la Sra. Consol D.S. en qualitat d'usufructuària dels béns de l'herència del difunt.

Segon.- Condemnar a les senyores Maria Helena i Rosa Carme A.C. a efectuar la reposició de la parcel·la de terreny esmentada, deixant-la en el seu estat inicial, i a reparar el mur de pedra que constitueix la delimitació entre la mateixa i la parcel·la Prat de Moles, deixant-lo en el seu estat inicial, amb la mateixa superfície i a la vista.

Tercer.- Imposar a la part defenent les costes judicials, inclosos honoraris d'advocat i procurador".

III.- Les defenents van interposar recurs contra la sentència d'instància i així la Sra. Rosa Carme A.C. va presentar el seu escrit de conclusions, en data 6-9-2006, en virtut del qual i pels arguments continguts en el mateix demanava la revocació de la sentència d'instància. La Sra. Maria Helena A.C. va presentar llur escrit de conclusions, en data 7-9-2006, i en el qual també interessava, amb fonament en els arguments que consten en el cos de l'escrit, la revocació de la sentència.

Per el contrari, la representació processal de la part agent va contestar a les conclusions, segons escrit de data 10-10-2006, i va sol·licitar la confirmació de la sentència i la imposició de les costes processals a les parts recurrents.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ambdues defenents han formulat recurs contra la sentència d'instància. En aquest sentit, la representació processal de la Sra. Maria Helena A.C. fonamenta el seu recurs, en primer terme, en que la part agent no ha identificat correctament la franja de terreny que determina i per quant li correspon a l'agent acreditar el

domini sobre la franja de terreny. En segon terme, manifesta que la sentència d'instància esdevé errònia, tota vegada que s'atribueix un camí comunal a l'agent, quan aquest no és més que el talús que va restar quan es va construir la carretera.

La representació processal de la Sra. Rosa Carme A.C. justifica el seu recurs en els següents greuges o motius. En primer terme, entén que l'agent no gaudeix de legitimació per reivindicar, atès que va disposar del bé immoble en la seva totalitat. En segon terme, estima que la sentència d'instància analitza de forma parcial la prova practicada i arriba, per consegüent, a conclusions errònies. Així, sustenta que de tota la prova practicada no s'extreu que s'hagi acreditat el domini o propietat sobre el terreny reivindicat, la qual cosa ha de comportar la desestimació de la demanda.

Si es procedeix a examinar els arguments i les dades fàctiques en les quals aquells descansen i que han portat a la resolució d'instància a estimar la pretensió reivindicatòria de la part agent, aquests són els següents. Assenyala la sentència recorreguda que s'ha provat el domini sobre la parcel·la que es reclama, que aquesta ha estat identificada correctament i que s'ha acreditat també la possessió indeguda sobre la mateixa. Així, manifesta que segons les còpies del cadastre les finques Terra Gran i Prat de Moles es trobaven separades per un camí comunal. Indica que en data 2-12-1973 el Sr. N.B. va vendre la parcel·la Terra Gran i que va fer constar que la mateixa llindava al Sud en part amb carretera i en part amb Casa Gene. Sosté que el Sr. A.C. va lliurar en pagament de drets legítims a les avui defenents i recurrents la parcel·la Prat de Moles i que a l'escriptura de 15-10-1998 s'acompanyava un plànol, elaborat pel topògraf Sr. E.P. i que aquest i el Sr. A.C. van manifestar que el límit de la finca Prat de Moles es trobava en el mur vell de pedra, avui tapat per la runa.

D'aquests extrems extreu la sentència recorreguda que s'ha provat el domini dels actors sobre l'esmentada franja de terreny i que la mateixa es troba perfectament identificada.

II.- Aquesta Sala no pot compartir les argumentacions contingudes a la sentència d'instància i ha d'estimar els recursos interposats, tota vegada que

entén que no s'ha provat el domini de l'agent sobre l'esmentada franja, ni tan sols s'ha pogut identificar la mateixa.

En efecte, quant a les declaracions del Sr. Martí A.C. s'ha de posar en relleu que si bé es cert que, a preguntes de la part agent (foli 148), manifesta que la finca Prat de Moles llindaria amb la finca Terra Gran en l'antic mur de pedra, no ho és menys que quan se li pregunta si el terreny Prat de Moles és el que apareix grafiat en el plànol que se li exhibeix diu que si i que si aquest llinda amb la carretera general per l'est es torna a remetre a l'esmentat plànol (foli 166). I si s'examina el plànol que es troba al foli 59, en el mateix s'observa com la finca Prat de Moles llinda a l'oest amb la carretera general i a l'est amb el riu Valira.

En segon terme, de l'escriptura de 21-12-1973, segons la qual el Sr. N.B. ven, entre altres finques, la "Terra Gran" a la Societat General d'Inversions, S.L., se'n deriva que l'esmentada finca Terra Gran es ven en la seva totalitat, atès que de la referida escriptura no es fa cap reserva ni es porta a terme cap segregació en relació a l'esmentada finca. I cal afegir també que es posa en relleu que la referida finca llinda al solixent-migdia amb carretera que va al Serrat.

En tercer terme, si bé de les còpies del cadastre resulta que les finques Terra Gran i Prat de Moles llinden amb camí, aquestes descripcions són anteriors a l'actual traçat i construcció de la carretera general i, en aquest ordre d'idees, s'ha de ressenyar que de la pròpia escriptura pública, de data 15-10-1998, atorgada pel Sr. Martí A.C. a favor de les defenents, en virtut de la qual s'adjudica la parcel·la Prat de Moles, en pagament de drets legítims, la mateixa es descriu en els seus llindars de la següent forma: "...es refereix com "Part A" de la finca coneguda per "Prat de Moles" situada al poble d'Arans, entre la carretera general i el riu Valira, a l'alçada de les Bordes d'Arans. I en el plànol que s'adjunta a l'escriptura d'adjudicació de béns immobles en pagament de drets legítims es veu com la parcel·la Terra Gran llinda amb la carretera general (cfr. Foli 58).

En quart terme, mentre que de l'acta de delimitació de l'any 2001 que es troba als folis 124 i següents, i en la qual va intervenir una de les defenents semblaria que la separació entre les finques la constituïria el camí de pedra, en canvi, de la memòria descriptiva de l'any 1999 presentada a la parròquia d'Ordino la finca Prat de Moles es descriu com llindant a l'Oest amb Casa Molines i Carretera General.

En cinquè terme, i en relació a la testifical del topògraf Sr. E.P. s'ha de posar en relleu que no solament es testimoni de la part agent, sinó que assevera que el terreny Prat de Moles no delimita amb carretera general, sinó amb l'antic mur de pedra i precisa que entre els punts 970 i 766 existeix aquest mur vell. I així va procedir a marcar aquests suposats punts sobre el terreny en virtut de l'acta d'inspecció ocular realitzada pel jutjador d'instància. Nogensmenys el que s'acaba d'afirmar, aquesta Sala no pot compartir les argumentacions del jutjador i del topògraf. En primer terme, perquè indica que el límit de la propietat el marcava el mur de pedra entre els punts 970 i 766 segons indicacions del seu client el Sr. Martí A.C. Però, ja hem vist com el Sr. A. C. assenyala els límits amb la carretera general en l'escriptura pública d'adjudicació de béns en pagament de llegítima i a les preguntes efectuades per la part defenent. En segon terme, perquè de l'examen del plànol que es troba al foli 59 no es troba grafiat cap mur de pedra, sinó que els punts 970 a 766 limiten amb la carretera general, com els 571 a 793 ho fan amb el riu Valira. En definitiva, aquesta Sala no pot compartir el criteri del perit de poder fixar el límit de la finca de les defenents en un pretès mur de pedra, el qual no apareix en el plànol, i quan aquest darrer fixa com a límit la carretera general.

III.- De tota la prova practicada a les actuacions, a la que caldria afegir les declaracions dels testimonis, que consten unides per corda fluixa a les presents actuacions, i que evidencien que la part defenent ha treballat i posseït el bé immoble fins el llinder amb la carretera general, no es pot extreure la conclusió que pretén la sentència d'instància. En efecte, el triomf de l'acció reivindicatòria requereix la identificació precisa i exacta del bé que es reivindica i l'acreditació del domini sobre el mateix. I de l'examen acurat i

detallat que s'ha portat a terme del material probatori que es troba a les actuacions no es pot concloure que existeixi una part de la finca Terra Gran, que no s'hagués venut, i que hagués restat entre la carretera general i la finca Prat de Moles, per la qual cosa s'ha d'entendre que no concorren les exigències pel triomf de l'acció reivindicatòria i la mateixa ha de ser refusada.

IV.- L'estimació dels recursos interposats comporta que no s'hagi d'efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada (arg. Novel·la 82, cap. X).

Quant a les costes processals de primera instància, els dubtes de fet i les contradiccions fàctiques que es desprenen del material probatori en relació a la identificació de la finca objecte de l'acció reivindicatòria fan aconsellable que no s'efectuï imposició de les costes processals a cap de les parts litigants, de manera que cada part haurà de suportar les causades a la seva instància, essent les comunes per meitat.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR els recursos interposats per les Sres. Rosa Carme i Maria Helena A.C. contra la sentència, de data 16-5-2006, dictada per l'Honorable Tribunal de Batlles i declarem que s'escau desestimar la demanda interposada pel Srs Josep Maria N.D. i Consol D.S. contra les Sres. Rosa Carme i Maria Helena A.C. i absoldre a les mateixes de totes les pretensions instades en la seva contra. No s'escau efectuar imposició de les costes processals de cap de les instàncies.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-